

Küçük Sevinçli

— Sevinç A. K. · 14 Kasım 2012

Bir küçücük Sevinçli varmış, sitelerde koşar,zıplar, oynarmış. Üyelerin pek çoğu onu severmiş, gitmesine de hiç hiç razı gelmezmiş.

Gel zaman git zaman bu Sevinçli küsüvermiş kendiliğinden. Kimse bir anlam verememiş olup bitene. Tavşan dağa küsmüş, ama bu durumdan dağın dahi haberi yokmuş derler ya işte tam da öyle olmuş. Merak eden arkadaşları ona nasıl ulaşabilirim yolunu aramışlar, taramışlar; ama Sevinçli zekilik ettiğini sanıp; silmiş bütün verilerini. Büyük Anka Kuşu'ndan gelen haberlere göre; bu davranışından ötürü ona kızan arkadaşları da olmamış değil; ama sevinçli biraz da inatçı imiş ve verdiği karar onun aleyhine de olsa vazgeçmem diyormuş. Bir yandan da üzülyormuş aslında. Hatta tekrar dönsem mi ki diye de düşünmüş uzunca bir süre durup durup. Yapmayacağım diyerek, tekrar inadında ısrar etmiş.

Bir zaman canı sıkılır; gene gelirmiş siteye, ama giriş yapmazmış. İstikrarımı korumalıym diyormuş sürekli kendisine telkinler halinde. Sevdiği kalemlerin yazılarını, şiirlerini okuyup; tekrardan kapatmış sayfayı.

Akşam olmuş. Kaf Dağı'nın ardındaki evlerinin erguvan çiçeği rengindeki odasına girip; başını yastığına koymuş küçük Sevinçli. Her gece olduğu gibi yine gününün muhasebesini yapmış yıldızları sayarken; getirisi ve götürüsü ne oldu bana diye. Nette çok kaldığını düşünmüş, hatta uyanır uyanmaz yüzünü dahi yıkamadan bilgisayarını açtığını, o açılırken de lavaboya kadar gidermiş. Sonra çay suyunu ocağa koyar, kaynayana kadar bir süre bakırmış sitelere. Zamanının büyük çoğunluğunun bilgisayar başında geçmesi, ders çalışmasına da mani olabilir ihtimalini göz önünde bulundurduğundan bir süre kendimi soyutlamalıym diye düşünmüş. Girdiği sitelerdeki üyeliklerini pasiflemiş, acaba kaç gün daha giremeyeceğim diye direncini merakla beklemeye koyulmuş, ama nafile. Yine azaltmış tabii ki, ama hiç girmemezlik de yapamamış bu süreçte.

Sonra arkadaşlarının yazılarını okuduğunda, onlara yorum yapmak istemiş canı ama gene de vazgeçmiş. Hadi onlardan vazgeçmiş vazgeçmesine ya gönü elverese de; ya kendi yazmaktan vazgeçebilmiş mi?

Yazmak tutku gibi bir şey olmuş onda. Belki kel alaka yazacaktı, belki çok anlamlı belki çok duygusal belki çok hüznü, mutlu... v.s. ama ille de yazacaktı işte. Alışkanlık mıydı peki? Olabilirdi elbet. Bağımlılığı nete değil de yazıya karşı da olabilirdi.

Akrep yelkovanı kovalamış, günler günleri ertelemiş ve bugün olmuş.

Sevinçli, yazmaktan vazgeçemeyeceğini anlamış, ama eskisi gibi nete takılmayacağına da söz vermiş kendisine, çünkü geleceği için derslerine de yoğunluk vermesi gerektiğini biliyormuş.

Bu masal da böylelikle son bulmuş...

Sevinçli ermiş yazısına, siz çıkın yorumuna :)

*

*

*

Sevinçli